

kun de 2, at Udbetalingen, der skal falde efter Lovforslagets Vedtagelse, inden Bygningen endelig afleveres; og som der blev anket over i Fjor, er ændret noget til Gunst for Statskassen. Dernæst er Garantien for Lejemaalenes Opfyldelse og Lejesummernes Betaling, som tidligere var overtagen af Københavns Laane- og Diskontobank, nu overtagen af Københavns Grundejerbank.

Jeg skal hertil føje, at den stærke Trang, der allerede i Fjor var til en ny Telegrafbygning i København, siden den Tid, som rimeligt er, er bleven endnu større. Den er nu saa stærk, at Telegrafdirektøren overfor mig har erklæret, at det ikke vil være muligt at opretholde Telegrafvæsenet og navnlig Telefonvæsenet i de nuværende Lokaler i saa lang Tid, som vil være nødvendig til at opføre en ny Bygning. Hvis man ikke i Løbet af højst et Aar fra nu af kan tilvejebringe ny Lokaler i en anden Bygning, saa maa man skride til en Flytning af Telefonvæsenets Lokaler til andre lejede Lokaler. Hvor lidet heldigt dette er, har jeg i Fjor haft Lejlighed til at udvikle for det høje Ting. Det bliver særlig saa bekosteligt, fordi Telegraf- eller Telefonkablers Omflytning altid er en bekostelig Sag.

Efter den Anledning, der blev given dertil i Fjor, særlig af Ordføreren for dette Tings relative Flertal, har jeg undersøgt, om det var muligt i den gamle By, altsaa paa et Sted, hvis Beliggenhed nogenlunde kunde staa Maal med den, der her er Tale om, at finde en Grund til Opførelse af en Telegrafbygning, som kunde erhverves for en rimelig Betaling. Men dette er ikke lykkedes mig: De Undersøgelser, jeg selv har anstillet, de Tilbud, som ere komne til mig, have givet mig den Vished — som for øvrigt ikke kom mig uventet —, at det ikke vil være muligt paa dette Strøg i Hovedstaden at finde en Grund, der vil kunne faas for en Betaling, som Staten kan forsvare at give.

Det blev mig klart i Fjor, at der fra flere Sider her i Tinget var en ikke ringe Uvillie imod den Bygning, som her er Tale om, grundet paa, at Stuetagen i hele Bygningens Omfang var indrettet til Butikker.

Dette har jeg ikke kunnet ændre; thi det at Stuetagen er indrettet til og kan udlejes til Butikker, er Grundlaget for den Overenskomst med Sælgerne, som gør Foretagendet saa økonomisk fordelagtigt for Statskassen, som det er. Det, at Sælgerne have overtaget den Del af Bygningen, som Telegrafvæsenet ikke selv havde Brug for, for en Lejeafgift af godt 50,000 Kr., og at en Bank, nu Københavns Grundejerbank, har overtaget Garantien for dette Lejemaals Opfyldelse i de første 15 Aar, beror om ikke udelukkende saa dog for største Delen netop derpaa, at der er indrettet saa mange Butikker til Udlejning, som Tilfældet er. Hvis man tænkte sig, at disse Butikker omændredes til andet Brug, f. Eks. til Kontorlokaler, mener Selskabet, som det fremgaar af de Forhandlinger, jeg desangaaende paa Forhaand har ført med det, ikke at kunne byde mere i Leje derfor end omtrent Halvdelen af, hvad der nu er Tale om. Naar det Minus, som altsaa derved vil fremkomme, kapitaliseres, ville de Herrer forstaa, at Bygningens Værdi for Staten synker ned i det mindste en 3—4—500,000 Kr. Kunde Staten erhverve Bygningen til den Pris, som der da blev Tale om, ja, saa vilde der fra mit Standpunkt ikke være noget til Hinder for at imødekomme Ønskerne om at omdanne Butikkerne til Kontorlokaler, men jeg tvivler meget om, at det vil være muligt at bevæge Sælgerne til at afhænde Bygningen for en saadan Sum, omkring 1 Mill. Kr. Og selv om dette virkelig var muligt, beder jeg De Herrer betænke, hvem det da vil gaa ud over. Det vil — det ved jeg i alt Fald — ikke en Gang væsentligst blive Sælgerne, men de Kreditorer, som Sælgerne have erhvervet ved Opførelsen af Bygningen, først og fremmest da Haandværkerne. Hermed skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, tillade mig at anbefale det til velvillig Modtagelse og Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.